

Tisztelt Olvasó!

Rendhagyó folyóirat számot tart a kezében.

A 2010. esztendő különlegesen fontos folyóiratunk történetében, hiszen ebben az évben ünnepeltük az Aetas fennállásának huszonötödik évfordulóját. Az 1970-es években már létezett a szegedi József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán egy Aetas nevű, hallgatók által szerkesztett szakmai közéleti kiadvány, s több éves megszakítás után 1985-ben határozta el három egyetemi hallgató, Bárdi Nándor, Bellavics

István és Koszta László ugyanezen címmel egy történettudományi diák folyóirat megindítását. Bizonyára kevesen hittek akkor abban, talán az alapítókat is beleértve, hogy negyedszázad múltán is kezünkben tarthatjuk e lapot. 1990-ben válaszút elé érkezett az Aetas, s az alaposan átalakult szerkesztőség immáron országos tudományos folyóirat megjelenését tűzte ki célként. Lényegében máig az akkor megteremtett szervezeti keretek között folyik a folyóirat szerkesztése, kiadása és terjesztése.

A jelenlegi szerkesztőség, amely az alapítók egyikét a mai napig is soraiban tudhatja, 2010. május 21-én a Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának harmadik emeleti, az egykori kari diákmozgalmak történetével szorosan összefonódott VII-es termében konferenciát rendezett a folyóirat alapításának tiszteletére. A célunk az volt, hogy mindazoknak, akik bármilyen formában hozzájárultak ennek a huszonöt éves munkának a sikeréhez, alkalmat teremtsünk az újabb együttlétre, miközben – kerülve az üres pátoszt – számvetésre is alkalmat nyújtsunk magunknak és olvasótáborunknak egyaránt.

Három tematikai egység köré szerveztük a konferenciát. „Rendszerváltozás és történetírás” címmel igyekeztünk áttekintést nyújtani arról, hogy az elmúlt húsz évben milyen változások történtek a magyarországi történetírás szervezeti kereteiben, a külföldi történetírás áramlataihoz való kapcsolódási pontjaiban és így tovább. Nyilvánvaló ugyanis, hogy az Aetas egy volt az 1980-as évek diákmozgalmai és szakmai megújulási törekvései rövid- és hosszúéletű „termékeinek” sorában, s hogy fennmaradásához a politikai fordulat teremtette kedvezőbb körülmények az 1990-es évek első felében nagy mértékben hozzájárultak. Így azután története a magyar történettudomány átalakulási folyamatának részeként értelmezhető igazán. Ezt követően „Aetas” nevünk által ihletve „Korok és korszakolás a történetírásban” témában felkért előadóink szerepeltek. Miért éppen ezt a szakmai problémát választottuk erre az ünnepi alkalomra? Egyrészt olyan témát kerestünk, amely egyaránt számot tarthat az ókori Kelet, a kora középkori Nyugat-Európa vagy a modernkori Ázsia kutatóinak érdeklődésére. Az Aetas folyóiratot ugyanis szeretnénk a lehető legszélesebb szakmai érdeklődés folyóiratának megőrizni. Másrészt különösen fontosnak és folyóiratunk védjegyének tekintjük a történetírás elméleti és módszertani problémáinak rendszeres tárgyalását – ez is indokolja témaválasztásunkat. Mindkét szekcióban két előadás után felkért hozzászólások hangzottak el. Arra törekedtünk, hogy az előadók és a felkért hozzászólók között sokan szerepeljenek az Aetas visszatérő, hűséges szerzői, régi támogatói és ötletadói, jelenlegi szerkesztői közül. Örömmel láttuk, hogy a konferencia-előadások hallgatói közül is sokan elmondták véleményüket egyik vagy másik tárgyalási problémáról.

Utolsóként egy kerekasztal-beszélgetésre került sor „Diákfolyóiratok a rendszerváltozás előestéjén és után” címmel olyan az Aetasszal közel egyidőben indult, részben már megszűnt, részben ma is működő folyóiratoknak a szerkesztőivel, akikkel a „hőskorban” is folyamatos és baráti kapcsolatokat ápolt az egykori Aetas szerkesztőség. E lapok részben

mintaként, részben társlapként kétségtelenül hozzájárultak az Aetas szerkesztőinek biztatásához, az erőgyűjtéshez és optimizmushoz. Az egykori „bajtársak” visszpillantása a közös és általánosítható tapasztalatokra – úgy véltük – tanulságos lehet mindannyiunk számára. A beszélgetés vezetésére az egykori Aetas alapítót, Bárdi Nándort kértük fel.

E rendhagyó számunk első részében ennek a konferenciának a szerkesztett előadásait, illetve a kerekasztal-beszélgetés szintén szerkesztett változatát olvashatják.

Nagy örömünkre szolgált, hogy a konferencia népes hallgatóságában nagyon sok törzs-szerzőnk, régi szerkesztőségi tagjaink és munkatársaink mellett számos támogatónkat és lelkes olvasónkat üdvözölhettük. Tudjuk, hogy az elmúlt huszonöt év sikerei, ahogy a konferencia érdekes és kellemes órái is, a szerzők, a támogatók, a szponzorok, az olvasók és a szerkesztőség együttes erőfeszítéseinek eredménye. Nagyon köszönjük mindenkinek az eddigi támogatást!

DEÁK ÁGNES